

Milli Mücadele'nin Dönüm Noktası: Sivas Kongresi

Türk milletinin bağımsızlık yolundaki en kritik adımlarından biri, 4 Eylül 1919 tarihli Sivas Kongresi idi.

Mondros Mütarekesi'nin ardından işgal altına giren vatan toprakları, ulusal birliğin sağlanması için ortak bir iradeye ihtiyaç duyuyordu.

Erzurum Kongresi ile başlayan bu süreç, Sivas'ta daha geniş bir katılımı ulusal bir kongreye dönüşmüş, Milli Mücadele'nin yol haritası burada belirlenmiştir.

Sivas Kongresi'nin en önemli özelliği, Anadolu'nun dört bir yanından gelen temsilcileri tek çatı altında toplamasıydı. Böylece dağınık haldeki direniş cemiyetleri arasında birlik sağlanmış, "**Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti**" adıyla ulusal bir örgüt kurulmuştur. Bu, bölgesel kurtuluş çabalarının ortak bir milli irade etrafında birleştiğinin ilanıydı.

Kongrede alınan kararların başında, "manda ve himaye" fikrinin kesin olarak **reddedilmesi** gelmiştir. Bu karar, Türk milletinin bağımsızlığından asla taviz vermeyeceğini, hiçbir yabancı gücün boyunduruğu altına girmeyeceğini göstermesi açısından tarihî bir dönüm noktasıdır.

Ayrıca, milli mücadelenin tek lider etrafında yürütülmesi fikri de bu kongrede pekişmiş, Mustafa Kemal Paşa hem kongrenin başkanı hem de bağımsızlık mücadelesinin doğal lideri olarak kabul edilmiştir.

Sivas Kongresi, yalnızca bir toplantı değil; milletin kendi kaderine el koyduğunu ilan eden bir halk iradesi beyanıdır. Bu kongreyle birlikte Türk milleti, bağımsızlık azmini tüm dünyaya duyurmuş, **Cumhuriyet'e** giden yolun temellerini atmıştır.

Bugün, 4 Eylül Sivas Kongresi'ni andığımızda; yalnızca geçmişteki bir toplantıyı değil, milletimizin hürriyet ve bağımsızlık konusundaki kararlılığını, birlik ve beraberlik ruhunu da hatırlamış oluruz. Çünkü Sivas, bağımsız bir geleceğin, özgür bir milletin simgesidir.